

Formue. Jeg tror nu ikke, der behøves nogen vidtløftig Undersøgelse i den Henseende. I foregaaende Finantsaars Finantslove har jo Sagen været behandlet, og i deres Anmærkninger findes der meget udførlige Oplysninger om, hvorledes Universitetets Stilling efterhaanden er bleven den, som den nu er. Hvis man altsaa vil læse dem igennem, saa vil man der finde al den Beileddning, som man behøver; men dersom man nu virkelig trænger til nye Oplysninger, saa kan man jo faae nedsat en Kommission eller skaffe sig Oplysning paa anden Maade. (Afbrydelse af Ordføreren.) Ja, jeg skal være villig til at vælge den Form, som den ærede Ordfører maatte opgive, for at faae disse Oplysninger bragte tilveie. Jeg siger: lad os faae dem. Men er der derfor Grund til i Mellemtiden, indtil disse attraaede Oplysninger komme frem, at lade Universitetets Kapitalformue forringes Aar for Aar. Jeg kan nu ikke forlade dette Punkt uden at anfille en Sammenligning imellem den Maade, hvorpaa man stiller sig overfor Universitetet og overfor Højskolerne, thi det forekommer mig, at Modsatningen er saare slaaende. Universitetets Kapitalformue fortares Aar for Aar. Der kommer Aar for Aar Forslag om at afhjælpe denne Tilstand, men disse Forslag afvises, medens man samtidig dermed arbejder hen til — og jeg skal senere omtale, at jeg vil støtte disse Bestræbelser — at forhøje Tilskudet til Folkehøjskolerne. Jeg vil blot minde om, at Forskjellen her er meget iøjnensaldende. — Forslaget under Nr. 69 har jeg Intet at indvende imod. Det angaar en Beregning af Kulpriserne ved Bøghuset i den botaniske Have; disse Priser ere maasse beregnede for høit, jeg er tilbøielig til at tro det. Under Nr. 70 og Nr. 72 er der omtalt en Bevilling til Hovedreparation af et Skur i Botanisk Have, der støder op til det store Bøghus. Det vilde være meget rigtigt, at det var forunderligt, at der allerede nu kunde behøves en større Reparation af Bygningerne i Botanisk Have, hvis ikke det Tilfælde var tilstede, som er tilstede, nemlig, at disse Bygninger ere angrebne af Svamp. Der har under et Dække indsnegret sig Svamp, som er løbet langs med Taget og opad Taget, og det i saa høi Grad, at Afhjælpning er paatrængende nødvendig. Det er jo et af de Tilfælde, som man ikke er istand til at forudsæ. — Vædringsforslaget under Nr. 71 er tiltraadt af det ærede Udvalg, og i Forbindelse dermed gjorde den ærede Ordfører mig det Spørgsmaal, hvorfor den paagjældende ikke var Medlem af Fakultetet. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke veed det specielt; men hans Stilling er noget anderledes end de Andres Stilling, der ere Medlemmer af Fakultetet, og jeg antager, at Grunden maa søges deri. Det er jo Noget, der ligger længere tilbage i Tiden. — Vædringsforslaget under Nr. 73 angaar Redskættelsen af Udgifterne til Universitets-

festen. Derom er der jo Enighed mellem det ærede Udvalg og mig, og jeg finder altsaa ingen Anledning til at omtale Sagen nærmere; men den ærede Ordfører knyttede dertil nogle Bemærkninger om en formentlig Demonstration, der stod i Forbindelse med Universitetets 400aarige Fæst. Jeg tror ikke, at det har været Hensigten at gjøre nogen Demonstration her, og jeg tror, at man maa indrømme, at der her indtraf et Tilfælde, som paa naturlig Maade kunde give Rum for forskjellige Opfattelser, og vi have jo hørt det idag, hvor forskjellige Opfattelser der her kan gjøre sig gjældende, nemlig den ærede Ordførers paa den ene Side og et andet æret Medlems (Hofstein-Ledreborg) paa den anden Side. Her af disse Opfattelser har vistnok sin Berettigelse. Jeg skal for mit Vedkommende tilstaa, at jeg havde ønsket Fæsten afholdt saaledes, som det oprindeligt var bestemt, uden Hensyn til hvad der var traadt imellem, og det i Kraft af den Betragtning, at det danske Folk ikke opgav Fordringen paa at være et Led af Europas Folkeslag, og at det betragtede sit Universitet som en Støtte for denne sin Opfattelse. Andre kunne jo imidlertid have gjort andre Betragtninger gjældende, og for mig stod det, efterat Sagen havde været forhandlet i længere Tid, som overmaade tvivlsomt, om det var det Rigtige at vælge det, som nu er valgt, eller at blive ved den oprindelige Plan. Jeg har ikke haft nogen Anledning til at modsætte mig, at man indskrænker Fæsten, da det viste sig, at det var Flertallets Ønske ved Universitetet. — Vædringsforslaget under Nr. 74 er tiltraadt af det ærede Udvalg. Jeg skal derfor ikke nærmere dvæle derved. Det Samme gjælder om Vædringsforslaget Nr. 75, der staar i Forbindelse med et tidligere Forslag. Det Samme gjælder i lige Maade om Forslagene under Nr. 76—79. Saa kommer jeg til Vædringsforslagene under Nr. 80—83, der angaa Tilskud til Folkehøjskoler, og idet jeg nævner dem, henviser jeg atter til Forskjellen mellem disse Forslag og det Forslag, som angaar Universitetet, ikke fordi de Forslag ikke ere velmente, efter hvad vi have hørt af den ærede Ordfører, men fordi jeg ønsker at gjøre opmærksom paa, hvor forskjellig en Form en god Mening kan tilfælde sig, eftersom den træder frem paa det ene eller paa det andet Sted, i den ene eller i den anden Forbindelse. Først skal jeg omtale de Udtalelser, som findes i Betænkningen, fra tre ærede Medlemmer, og som idag i det Væsentlige ere gjentagne af Ordføreren for disse ærede Medlemmer (Hofstein-Ledreborg). Deres Betragtning gaar ud paa, at det Konsekvente, det Rigtige vilde være, ganske at negte ethvert Tilskud til Højskolerne, at kræve af dem, at de skulde bestaa ved sig selv. Det findes klarere udtalt i Betænkningen, end det udtalles idag af dette Mindretals ærede Ordfører, thi der staar her, at de ærede Medlemmer tro, i og for sig,